

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

25 iunie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Nicolae Gordilă, Ghenadie Nicolaev, Iurie Bejenaru, Elena Covalenco

Cu participarea:

procurorului – Sergiu Crîjanovschi,

avocatului – Cornelia Gorencu,

judecând în ședință publică recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Octavian Bodareu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 ianuarie 2013, în cauza penală în privința lui

Leșanu Anton Alexandru, născut la 14 iunie 1991, originar și domiciliat or. Florești str. Dacia 32 ap. 50.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Examinat în prima instanță: 06.09.2011-01.10.2012*
2. *Examinat în instanța de apel: 06.11.2012-11.01.2013*
3. *Examinat în instanța de recurs: 23.04.2013-25.06.2013.*

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul, Sergiu Crîjanovschi, care a solicitat admiterea recursului ordinar.

Avocatul, Cornelia Gorencu, care a solicitat respingerea recursului ordinar.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 01 octombrie 2012 Leșanu A.A. a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal, la 6ani închisoare, și în baza art. 208 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare. Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 6 ani 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunile civile înaintate de către părțile civile Folco R. privind încasarea prejudiciului material în sumă de 2495 lei și prejudiciul moral în sumă de 10.000 lei, și Scaroni G. privind încasarea prejudiciului material în sumă de 4630 lei și prejudiciului moral în sumă de 20.000 lei au fost admise în principiu, asupra

cuantumului despăgubirilor materiale și morale urmînd să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

Prin aceeași sentință au fost condamnați Sazonov A.V. și Ciobanu A.A., în privința cărora recurs nu a fost declarat.

2. Potrivit sentinței, Leșanu A.A., la 05 august 2011, în jurul orei 23.30, acționînd prin înțelegere prealabilă cu Sazonov A.V. și Ciobani A.A., fiind mascați cu cagule pe cap, aflîndu-se la etajul 2 al scării nr.1 a casei de pe str. Ștefan cel Mare 8/3, mun. Bălți, cu scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, prin surprindere, i-au atacat pe cetățenii italieni Scaroni Giovanni și Folco Renzo, în momentul în care ultimii au deschis ușa de la intrare a apartamentului nr. 6 pe care îl închiriau. Aplicînd violența periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei, manifestată prin cauzarea multiplelor lovituri în regiunea capului și corpului cu bastoanele, folosite în calitate de armă, au pătruns în locuința nominalizată, unde conform raportului de expertiză medico-legală nr. 298 D din 10.08.2011, i-au cauzat lui Folco R. - leziuni corporale ușoare și conform raportului de expertiză medico-legală nr. 299 D din 10.08.2011 lui Scaroni G. - leziuni corporale medii La fel, au sustras în mod deschis de la ultimul un portmoneu la prețul de 350 lei, în care se aflau 1400 lei MDL și 250 lei românești, care la momentul comiterii faptei constituiau 965 lei MDL, astfel, cauzând părții vătămate Scaroni G. un prejudiciu material considerabil în valoare totală de 2715 lei MDL.

Tot el, la 05 august 2011, fiind persoana, care a atins vârsta de 18 ani, știind cu certitudine despre vârsta minorilor Sazonov A.V. și Ciobani A.A., i-a atras și i-a determinat, prin exemplu propriu, la săvîrșirea unei infracțiuni, comițînd un atac tîlhăresc.

Astfel, acțiunile inculpatului Leșanu A.A. au fost calificate în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal, adică – tîlhăria, atacul săvîrșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, comis de două sau mai multe persoane, comis de persoane mascate, prin pătrundere în locuință, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile și în baza art. 208 alin. (1) Cod penal, atragerea minorilor la activitatea criminală, săvîrșită de o persoană care a atins vârsta de 18 ani.

3. Nefiind de acord cu sentința, avocatul Gligor V. în numele inculpatului Leșanu A.A., a contestat-o cu apel, în care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, invocînd:

- netemeinicia punerii la baza sentinței a declarațiilor părților vătămate date la urmărirea penală, care, sunt contradictorii și au fost obținute cu încălcarea cerințelor art. 109 CPP;

- la baza sentinței au fost puse declarațiile inculpaților Leșanu A.A., Sazonov A.V. și Ciobanu A.A. date la urmărirea penală, nefiind cercetate în ședința de judecată prin citirea lor;

- a fost încălcat dreptul lui Leșanu A.A. la apărare, în contextul art. 72 CPP or, la urmărirea penală atât inculpatul Leșanu A.A., cât și inculpatul Sazonov A.V. au fost asistați de unul și același apărător V. Pascari, deci în baza art. 94 CPP, declarațiile lui Leșanu A.A. de la urmărirea penală, urmau a fi excluse ca probă;

- instanța, cu referire la art. 270 al. (1) lit. h) CPP, a recunoscut nulitatea numai a unor acțiuni procesuale, efectuate în privința minorului A. Sazonov, dar nu în ansamblu exercitarea urmării penale.

- încadrarea acțiunilor lui A. Leșanu A.A. este eronată, or, nu a fost dovedită latura subiectivă a tâlhăriei, ceea ce duce la încadrarea acțiunilor inculpatului Leșanu A.A. în baza art. 352 CP, dar ținând cont de faptul, că daunele pricinuite nu constituie proporții mari, rezultă, că este lipsă indicele calificativ a laturii obiective a infracțiunii, prevăzute de art. 352 CP.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 ianuarie 2013, apelul a fost admis parțial, casată sentința în privința lui Leșanu A.A. și pronunțată o hotărâre nouă potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care Leșanu A.A. a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 208 alin. (1) Cod penal, deoarece fapta lui nu întrunește elementele constitutive ale acestei infracțiuni și condamnat în baza art. 188 alin. (2), lit. b), c), d), e), f) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la 4 ani închisoare. În baza art. 90 Cod penal pedeapsa cu închisoare i-a fost suspendată condiționat pe un termen de 3 ani. În rest sentința a fost menținută.

La examinarea cauzei instanța de apel a constatat, că vinovăția inculpatului Leșanu A.A. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2), lit. b), c), d), e), f) Cod penal, corect a fost constatată de instanța de fond. Această concluzie a fost bazată pe declarațiile inculpaților Leșanu A.A., Ciobanu A.A. și părților vătămate.

Argumentul privind punerea la baza sentinței a declarațiilor inculpaților date la urmărirea penală, nefiind cercetate în ședința de judecată prin citirea lor nu și-a găsit confirmare, deoarece potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 08.08.2012, procurorul a dat citire în ședință la procesul-verbal de audiere în calitate de bănuț a lui Leșanu A.A. (f.d. 51-53), procesul-verbal de verificare a declarațiilor bănuțului Leșanu A.A. la fața locului (f.d. 55-59), procesul-verbal de audiere a bănuțului Ciobanu A.A. (f.d. 85), or, nefiind formulate, în conformitate cu prevederile art. 336 al. (6) CP, careva obiecții la procesul-verbal, instanța de apel nu a reținut acest argument.

Nu a fost reținut nici argumentul, că incorect instanța de fond a constatat că Leșanu A.A. este acea persoană, care în urma loviturilor aplicate i-a rupt piciorul

părții vătămate Scaroni G., invocându-se că în procesul-verbal de audiere a lui nu se conțin așa declarații, or, concluzia dată a fost făcută de instanța de fond tocmai reieșind din declarațiile lui Leșanu A.A., date la urmărirea penală în calitate de învinuit la 25.08.2012 (f.d. 156), unde el a declarat, că fapta cauzării cet. Scaroni G. a leziunilor corporale medii o recunoaște integral.

Este neîntemiat în opinia instanței de apel și argumentul privind încălcarea cerințelor art. 270 alin. (1) lit.h) CPP, deoarece deși urmărirea penală a fost pornită de către ofițerul de urmărire penală a SUP CPM Bălți, fiind efectuate acțiunile inițiale de urmărire penală cu participarea bănuitului Leșanu A.A., care era matur, iar odată ce s-a depistat, că pe cauză ca bănuți trec și persoane minore, prin ordonanța procurorului mun. Bălți din 08.08.2011, cauza a fost retrasă din procedura ofițerului SUP CPM Bălți R. Coca și transmisă procurorului în procuratura mun. Bălți Gh. Tocaiuc (f.d. 5), care ulterior a și efectuat toate acțiunile de urmărire penale, astfel, instanța de fond, corect, nu a admis ca probe numai declarațiile lui Sazonov A.V. în calitate de bănuț, ca fiind obținute cu încălcări esențiale a dispozițiile procesual-penale, iar în rest pe cauză nu sunt prezente careva temeieri legale de a declara nulitatea acțiunilor procedurale.

A fost respins de către instanța de apel și argumentul precum că partea apărării a fost lipsită de posibilitatea de a formula întrebări, la audierea părților vătămate de către judecătorul de instrucție, invocându-se încălcarea art. 109 al. (3) CPP, deoarece potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată privind audierea părților vătămate de judecătorul de instrucție din 18.08.2011 (f.d. 108-110) rezultă, că în ședința de judecată au fost citați legal bănuții și avocații, ce îi reprezentau, folosindu-se de dreptul prevăzut în art. 66 alin. (2) pct. 11) CPP, au refuzat de a participa la interogarea părților vătămate, or, în așa circumstanțe, nu se poate deduce încălcarea dreptului lor la apărare.

Referitor la argumentul, că la urmărirea penală atât inculpatul Leșanu A.A., cât și inculpatul Sazonov A.V. au fost asistați de unul și același apărător V. Pascari, instanța de apel în contextul prevederilor art. 72 CPP, a menționat că declarațiile inculpatului Sazonov A.V. nu au fost admise ca probe, fiind obținute cu încălcarea dreptului la apărare, astfel, încălcări procesuale la audierea lui Leșanu A.A. în calitate de bănuț nu au fost depistate.

Concomitent, instanța de apel a considerat că nu și-a găsit confirmare vinovăția inculpatului Leșanu A.A. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 208 alin. (1) Cod penal, deoarece nu s-a recunoscut vinovat, și concluziile instanței de fond privind rolul cel mai activ și decisiv de lider a lui nu au nici un suport obiectiv.

Instanța de apel a apreciat că există temeii legal pentru casarea sentinței și în partea aplicării pedepsei inculpatului Leșanu A.A., deoarece la soluționarea chestiunii respective, nu s-a acordat deplină eficiență dispozițiilor a 61 și 75 CP.

Astfel, instanța de apel a considerat, că scopul pedepsei se va obține fără izolarea inculpatului Leșanu A.A. de societate și ca urmare au fost aplicate prevederile art. 90 CP.

5. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către procurorul Octavian Bodareu, în baza temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care solicită casarea deciziei, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului procurorul a invocat că, instanța de apel greșit a individualizat pedeapsa penală și respectiv greșit a aplicat prevederile art. 75 alin. (1) Cod penal. De asemenea, probele administrate la caz dovedesc integral vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 208 alin. (1) Cod penal.

6. Judecând motivele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În privința calificării acțiunilor inculpatului Leșanu A.A. în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal, instanța de recurs nu se va expune, luând în considerație că criticile formulate de recurent, nu au nici o tangență cu recunoașterea inculpatului vinovat de săvârșirea infracțiunii imputate.

Recursul declarat este întemeiat pe prevederile pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, și anume decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Conform pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Unul din criticile invocate de procuror, este aspectul de ilegalitate privind greșita achitare a inculpatului în baza art. 208 alin. (1) Cod penal, pe care Colegiul îl considera ca întemeiat, din următoarele considerente: instanța de apel și-a bazat concluzia dată pe declarațiile inculpatului Leșanu A.A. de la urmărirea penală și a inculpaților Sazonov A.V. și Ciobanu A.A. date în ședința instanței de apel, și pe faptul, că suma de bani sustrasă a fost depistată la Ciobanu A.A. și nu la Leșanu A.A., care în cumul au confirmat nesăvârșirea de către Leșanu A.A. a acțiunilor de „atragere a minorilor”, lipsind astfel, latura obiectivă a infracțiunii, prevăzute de art. 208 alin. (1) Cod penal, în acțiunile lui.

În acord cu instanța de fond, instanța de recurs constată că inculpatul Leșanu A.A. a comis acțiuni specifice infracțiunii prevăzute de art. 208 al. (1) Cod penal. Astfel, conform declarațiilor părții vătămate Scaroni G., „el a fost lovit în cap când deschidea ușa de cel mai înalt atacator; tot cel mai înalt i-a cerut banii; în

timp ce-l bătea, cel mai înalt continua să ceară bani; i-a dat banii celui mai înalt, după ce atacatorii imediat au plecat".

În asemenea circumstanțe, în opinia Colegiului, instanța de fond analizând declarațiile părților vătămate Scaroni G. și Folco R., a bănușilor Leșanu A.A., Sazonov A.V. și Ciobanu A.A., procesul-verbal de verificare a declarațiilor lui Leșanu A.A. la fața locului, procesul-verbal de examinare a obiectelor, procesul-verbal de ridicare a mijloacelor bănești, în cumul, corect a ajuns la concluzia că anume Leșanu A.A. fiind atacatorul „cel mai înalt” a fost „liderul” infracțiunii, având rolul cel mai activ și decisiv în derularea infracțiunii date, așa cum el primul a declanșat atacul, lovindu-l pe Scaroni G. în timp ce acesta deschidea ușa, el primul a intrat în apartament, continuând să aplice lovituri, anume el a cerut banii, el a luat portmoneul, după care atacul imediat a încetat. Anume el a ascuns obiectele folosite în calitate de arme la comiterea infracțiunii: bețele din lemn, țeava alică, cagulele și mănușile, acestea fiind ulterior depistate în ascunzișul indicat de el. În cadrul audierii în calitate de învinuit Leșanu A.A. a declarat că într-adevăr el a fost persoana care în urma loviturilor aplicate i-a rupt piciorul părții vătămate Scaroni G. În fine, conform declarațiilor bănușului Ciobanu A.A. (f.d. 85-86 v.1), Leșanu A.A. cunoștea ce vîrstă au inculpații minori.

Invocînd doctrina și practica judiciară, Colegiul menționează că latura obiectivă a infracțiunii date se exprimă în fapta prejudiciabilă care se concretizează în acțiune. Una din modalități prin care se poate înfățișa această acțiune este atragerea victimei la activitatea criminală, ce reprezintă influențarea neconcretizată asupra acesteia, prin manipularea psihologică a victimei, cînd i se inoculează în conștiință modul criminal de viață sau cînd se întreprinde o racolare a acesteia într-un grup infracțional. Atragerea persoanei la activitatea criminală, presupune influențarea asupra persoanei prin diverse metode: îndemnare, asigurare de nepedepsire, măgulire, intimidare, înșelare, folosirea dependenței fizice, provocarea sentimentului de răzbunare, a invidiei etc.

Latura subiectivă a infracțiunii analizate se exprimă prin vinovăție sub formă de intenție directă. Motivele infracțiunii pot fi diferite, dar, de cele mai dese ori, se manifestă prin: năzuința făptuitorului de a-și înlesni activitatea infracțională, năzuința făptuitorului de a-i transmite persoanei experiența criminală acumulată etc. La momentul săvîrșirii infracțiunii analizate, făptuitorul trebuie să fie informat despre calitatea de minor a persoanei, sau, în virtutea circumstanțelor cazului, să poată și să fie obligat să prevadă aceasta. După caz, scopul acestei infracțiuni constă în: afirmarea persoanei în activitatea criminală, săvîrșirea de către persoană a infracțiunilor etc.

Astfel, acțiunile exercitate de inculpatul Leșanu A.A. au fost corect reținute de instanța de fond și întemeiat s-a stabilit prezența elementelor componente ale

infracțiunii de atragerea minorilor la activitatea criminală, săvârșită de o persoană care a atins vârsta de 18 ani.

Colegiul constată că este fondată și cea de-a doua critică formulată de recurent în sensul că, în mod ilegal instanța de apel i-a stabilit pedeapsa inculpatului Leșanu A.A., prin aplicarea prevederilor art. 79 și 90 Cod penal.

La acest capitol instanța de apel a constatat că „inculpatul Leșanu A.A. a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, fiind cel ce imediat, după comiterea infracțiunii, a recunoscut săvârșirea ei, relatând detaliat organelor de urmărire penale circumstanțele săvârșirii faptei și predând obiectele, ce au servit la săvârșirea infracțiunii, cât și bunurile sustrase, cât și faptul că infracțiunea a fost comisă ca urmare a acțiunilor ilegale și imorale a victimelor, fapt confirmat prin ordonanța procurorului în procuratura mun. Bălți, privind încetarea procesului penal în privința lui Scaroni G. și Folco R. pe art. 175 Cod penal, din motivul împăcării părților”, circumstanțe, care în opinia instanței de apel au fost considerate ca excepționale, și care au stat la baza aplicării pedepse sub limita minima.

Tot odată, a fost reținut, că „inculpatul Leșanu A.A. este la prima abatere de la lege, potrivit caracteristicii, eliberate de ofițerul operativ superior de sector al CPR Florești se caracterizează pozitiv la locul de trai, fiind caracterizat pozitiv și de către administrația școlii profesionale din or. Florești, unde și-a făcut studiile, a crescut numai cu mama, având o situație familiară ce l-a făcut să muncească din greu pentru a asigura existența familiei (f.d. 180,182 v.3)”, circumstanțe, pe care instanța de apel le-a considerat ca factori hotărâtori la aprecierea tipului de pedeapsă ca neprivativă de libertate.

Verificând cele constatate de instanța de apel, Colegiul le-a apreciat critic, deoarece concluzia privind faptul că „inculpatul a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, fiind cel ce imediat, după comiterea infracțiunii, a recunoscut săvârșirea ei, relatând detaliat organelor de urmărire penale circumstanțele săvârșirii faptei și predând obiectele, ce au servit la săvârșirea infracțiunii, cât și bunurile sustrase” este eronată, luând în considerație declarațiile lui de nerecunoaștere a vinei, iar bunurile sustrase au fost ridicate în rezultatul cercetărilor efectuate de către organul de urmărire penală în cadrul efectuării acțiunilor procesuale.

Nu și-a găsit confirmare nici circumstanța invocată de instanța de apel privind faptul că „infracțiunea a fost comisă ca urmare a acțiunilor ilegale și imorale a victimelor, fapt confirmat prin ordonanța procurorului în procuratura mun. Bălți, privind încetarea procesului penal în privința lui Scaroni G. și Folco R. pe art. 175 Cod penal, din motivul împăcării părților”, deoarece inculpatul Leșanu A.A. nu are nici o tangență la procesul penal invocat, în cadrul acestui proces victime au fost inculpații Sazonov A.V. și Ciobanu A.A., deci, Leșanu A.A. nu a suportat careva urmări în urma acțiunilor ilegale și imorale ale lui

Scaroni G. și Folco R., ce ar permite de a constata prezența circumstanței excepționale.

În același context Colegiul reține că, constatările instanței de apel privind persoana inculpatului și anume caracteristica pozitivă a lui de la locul de trai și de studii nu este suficientă pentru a stabili prezența circumstanței ce ar confirma necesitatea reducerii pedepsei cu aplicarea art. 90 Cod penal, și ca urmare conchide că prima instanță a efectuat o justa individualizare a pedepselor aplicate inculpatului, atât sub aspectul naturii și al cuantumului acestora, cât și ca modalitate de executare.

Colegiul lărgit astfel menționează că, reieșind din criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute în art. 75 Cod penal, instanța de judecată stabilește pedeapsa echitabilă în limitele fixate în articolul corespunzător din Partea specială a Codului penal, care prevede răspundere pentru infracțiunea săvârșită.

Raportînd cele menționate la speța în cauză, instanța de fond corect a stabilit inculpatului Leșanu A.A. o pedeapsă echitabilă, conform legii penale în vigoare, în limitele minime ale sancțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) și 208 alin. (1) Cod penal, corespunzător “închisoare de la 6 la 10 ani” – 6 ani închisoare, și, respectiv, “amendă în mărime de la 200 la 500 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 200 de ore, sau cu închisoare de pînă la 5 ani”- 1 an.

În conformitate cu principiul individualizării pedepsei instanța de judecată, aplicînd pedeapsa, este obligată să ia în considerație caracterul și gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, personalitatea vinovatului, caracterul prejudiciului și mărimea daunei cauzate, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținîndu-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viața ale familiei lui.

Astfel, Colegiul constată că instanța de fond just a reținut că infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (2) Cod penal face parte din categoria celor grave, iar infracțiunea prevăzută de art. 208 alin.(1) Cod penal din categoria celor mai puțin gravă, lipsa antecedentelor penale, careva circumstanțe agravante și atenuante nu au fost stabilite. Luînd în considerație toate aceste circumstanțe, instanța de fond i-a stabilit pedeapsa inculpatului sub formă de închisoare în limitele minime prevăzute de art. 188 alin. (2) și 208 alin.(1) Cod penal, cu aplicarea art. 84 alin. (1) Cod penal.

Astfel, Colegiul constată eronată concluzia instanței de apel, privind prezența în cazul dat a circumstanțelor excepționale care ar permite aplicarea pedepsei sub limita minimală a sancțiunii prevăzute, și aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 3 ani.

În sprijinul acestei constatări Colegiul reține pct. 19 al Hotărâri explicative a Plenului CSJ din 31.05.2004, nr.16 - Cu privire la aplicarea în practica judiciară a principiului individualizării pedepsei penale, conform căreia, "Instanțele trebuie să asigure aplicarea măsurilor aspre de pedeapsă față de persoanele care au săvârșit infracțiuni grave, deosebit de grave și excepțional de grave, în special în componența grupărilor organizate sau organizațiilor criminale".

Prin urmare, Colegiul menționează că prima instanță a pronunțat o sentință legală, întemeiată și motivată, în partea stabilirii pedepsei.

Astfel, lecturînd textul deciziei contestate, se evidențiază că instanța de apel nu a respectat prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, deoarece decizia instanței de apel nu cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la admiterea apelului declarat, precum și motivele adoptării soluției în partea achitării inculpatului în baza art. 208 alin.(1) Cod penal, și aplicării prevederilor art. 79 și 90 Cod penal.

În cauza dată, instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură atribuțiile prevăzute de lege, și anume instanța de apel era obligată în modul prevăzut de art. 394 alin. (1) pct. 3), alin. (2) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, să analizeze și să indice circumstanțele care atenuează răspunderea inculpatului, și să motiveze obligatoriu aplicarea unei pedepse mai ușoare precum și aplicarea unei condamnări cu suspendarea condiționată a executării pedepsei. Din conținutul deciziei instanței de apel, se evidențiază că, aceste prevederi legale nu au fost îndeplinite, astfel, hotărârea adoptată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Astfel spus, instanța de recurs conchide că motivele invocate de procuror la pct. 5 al prezentei decizii, referitor la constatarea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 208 alin. (1) Cod penal și individualizarea pedepsei, sunt întemeiate, deoarece instanța de apel nu a stabilit integral starea de fapt și de drept pe infracțiunea în cauză și nu a respectat criteriile generale de individualizare a pedepsei, pedeapsa stabilită fiind prea blîndă în raport cu faptele prejudiciabile comise, personalitatea inculpatului și cu scopul pedepsei, ceea ce contravine prevederilor art. 394 Cod de procedură penală.

Rezumând cele expuse, prevederile pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, invocate de recurent, și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, fiind stabilite prezente erorile de drept invocate de către recurent, deoarece soluția adoptată de instanța de apel nu este întemeiată.

Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide asupra necesității casării deciziei instanței de apel și menținerea sentinței, așa cum prevede art. 435 alin. (1), pct. 2), lit. a) Cod de procedură penală, potrivit căruia judecând recursul instanța admite recursul, casează total hotărârea atacată și menține hotărârea primei instanțe.

7. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2), lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Octavian Bodareu, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 ianuarie 2013, în cauza penală în privința lui **Leșanu Anton Alexandru**, cu menținerea sentinței Judecătoriei Bălți din 01 octombrie 2012.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică la 09 iulie 2013, ora 09.50.

Președinte:

Petru Ursache

Judecători:

Nicolae Gordilă

Ghenadie Nicolaev

Iurie Bejenaru

Elena Covalenco